

Bygg i höjden.

Den danske författaren hr Joh. V. Jensen går i en artikel illa åt de moderna trädgårdsstäderna utanför Köpenhamn. När vistelsen i en storstad ofta består av en rad vedervärdigheter, beror detta enligt författaren oftast därpå, att folk vid inflyttningen till staden behåller de vanor som äro naturliga vid den isolerade vistelsen på landsbygden. Reaktionen har yttrat sig i parollen »bort från staden», och så bor man i »Ljusglimten» med en liten trädgård och galande dvärghöns och tror sig på detta sätt förena landets behag med stadens bekvämligheter.

Villabyggande, trädgårdsstäder och radhus äro, enligt hr Jensen, en parodi på såväl staden som landet. Man gör själv slut på den stillhet man kräver på landet. Köpenhamns omgivningar, som kunde ha varit orörda, äro nu för alltid förstörda av en halvfattig planlös bebyggelse, där man i verkligheten har blivit lurad på lantlivets behag och släpat med sig stadens trängsel och tummel!

Hjälpmédlet anser han i stället vara att bygga staden i höjden. Då reduceras alla avstånd. Man borde ställa radhusen på ända inne i staden. Hus på en tio à tjugo våningars höjd skulle lösa hela Köpenhamns hostadsfråga. De höga husen skulle dock byggas med fullständig ljudisolering mellan de olika våningarna, detta i stället för dubbeldörrar och anna salongsprakt. Fördelen är centralt läge, gemensamt bränsle och ljus. Den obligatoriska matsalen är onödig, och pianon skulle förvisas till särskilda madrasserade hus i stadens utkanter mellan asyler och uppfostringsanstalter.»

Erfarenheten säger, menar Jensen, att stadsbullret är av en tämligen dov och skadelös art om man kommer lite upp i höjden. Redan fyra trappor upp är man rätt så befriad därifrån, och i åttonde våningen är man, då man stänger fönstren, alldeles i stillhet. I Newyork har man en fristad från bullret, därför att man kan komma i höjden.